





(శ్రీ మహామారి స్త్రోత్రం)

---

Shro 704

# వివాహవిశేషము

జనమరణములకు సంబంధించిన

ప్రమాణము

అంశము

వివాహము

వివాహమునకు సంబంధించిన

వివాహమునకు సంబంధించిన

1920.

మొ. 0-0





శ్రీ శక్తి నమః  
 గురుభ్యో నమః  
 శ్రీ గణేశాయ నమః  
 శ్రీ సకలైశ్వర్యకావేదే  
 విష్ణుశక్తి ప్రహరణరూపితే సర్వనామకైః  
 దేవతాః ॥ మహాదేవి నమః శక్తి యథాత్మ  
 మృత్యురూపిణీ । స్వాస్త్వకూపం వదానాకం వాసినీ

JUL 1920

సిమంగళే । ఏతత్సర్వంసమాసేన తోత్రమిచ్చామహే  
ముఖాత్ । ఏవంపుష్టా సర్వదేవైరువాచ పరయా  
ముదా ।

దేవ్యువాచ॥ పురాబ్రహ్మత మాంసృష్టౌసనూ  
హూయాబ్రవీద్యచః । శృణుమేవచసంప్రతీ కురుష్వాధ  
చసాదరం । కలౌజవాదురాచారాః కాదానశ్చేతథావి  
ధాః । అహోగత్యాభువందేవి మృత్యుమాపాభవాజ్జనూ



పరద్రవ్యాపహర్తారః పరస్మీనిరతాస్సదా । పరమేశో  
 పరానిత్యం రాజానన్యుఃకలాయుగే । దేవస్వహరశ్చేనశ్చ  
 బ్రహ్మస్వహరణేతథా । తేషాందోషవశా త్త్వంతుజనాన్  
 సంహరనిత్యశః । బ్రహ్మైవంసమాదిత్య ఇంద్రాదిసు  
 రసత్తమాః । భువంసమాగతాతత్రజనాన్భూకర్షధవాన్  
 సః । రాజ్ఞోదోషాన్పురస్కృత్వగ్రామే గ్రామే వచాన్యు  
 మాం । తత్రాపిచాపిన్దోహత్వా పురర్థాన్మాంతరంవ్రజే ।

ఏనందేశాన తీర్థాహం సర్వాక్ సంహృత్యైజవాక్ ।  
 ప్రసర్జచ్చామసదనం బ్రహ్మణః పరమేష్ఠినః । ఏనమదా-  
 నతిం జ్ఞాత్వా బుద్ధిచూక్ పుణ్యకన్మరణ్ణ । విచార్యశా-  
 మ్రాహ్మోన్మత్సం జాగరూకోధ వేదలం । మదాగమనలక్ష్మ్యం  
 తు శృణుధ్వంవిబుధాబృవే । పతంతిమూషకాయత్రస్వ-  
 త్యంతి విరమంతిచ । తర్జహం తశ్చణంత్యహ్నాసకుటుం-  
 బాః (వనవిశేత్) వశేనసేత్ । తత్రశాంతిం ప్రకుర్వేతి

మహాదేవ్యాఘయోధితాం (మహామార్యాస్సమీరితాం)  
 జపిత్యాచమహమంత్రం పఃత్వాస్తోత్రముత్తమం || మనుః ||  
 ఓం నమోభగవతి మహామారికె మృత్యురూపిణి సకు  
 టుంబం మాంరక్షస్వ (స్వాహా) || పంచవింశాక్షరం మం  
 త్రం జపేత్తం భక్తిపూర్వకం । పఞ్చజలాశయంగత్వా  
 ఘోర్వభాహురథోముఖః । ఏరాసఞ్చోపవిశ్యజపేన్న  
 త్రం సహస్రశః । సంస్థాప్యపృథిమాం (హేమీం) తత్ర

కూడదీపాపహరక్షయః । సంపూజ్యవిధి పత్మశాస్త్రజ్ఞుః  
 యాత్రతృత్యహంసరః । హరిద్రాచూరమిశ్రేణ చిత్రాక్ష  
 నాజ్యసంయుతైః । సమిద్ధిభిః ఖాతిరైర్భక్ష్యాభ్యాహ్లా  
 క్చ సమన్వితః । పత్నీపుత్రా పుత్రపుత్ర్యైర్భజహుయాదను  
 వా సరం । ఘోరామాంతేచ (మాలామంత్రం) పశేన్ని  
 త్యం చాత్రమే తజ్జతేంద్రియః । నవేరాదేచి మహాదేవి  
 సర్వలోక వశంకరి । సర్వదా సర్వహా మహ్యంకల్పచాం

కుసుకృపాకరి । మేఘాంతలాసశిఖరే హిమాశ్రాంతం  
 మాదనః । (నిత్యం ప్రియం కృతావాసే) సదనప్రియాకృ  
 తేదేవి (మద్య) మేదోమాంసబలిపియే । మహాస్వ  
 సమాయుక్తే సర్వప్రాణివిహింసకే సర్వాభిచారకేదేవి  
 సర్వం రక్షస్వసర్వదా । యత్రకుత్రస్థై వాపి యస్మిన్  
 కస్మిన్ యదాక (త) దా । రక్షమాం (దేవి) ప్రీతిపుత్ర  
 పశుభృత్యజనైర్యతం । రక్షమాం దేవి సపుత్రపశుభృ

త్యకం । మాంగళ్యం మంగళం దేహి (దేవి) మహామంగ  
 గళదాయిని । అకానామాశ్రయే సర్వమంగళే మంగ  
 శప్రియే ॥ ఇతి స్తుత్వా మహాదేవీం భక్తిభావేన సంయుత  
 భుంజీత స్యజ్జనైర్యక్తోద్దేహింత్యాం (మాం) మనసా స్మరత్ ।  
 యదా తు స్వగృహే హస్తైః పథ్యాగ్మై రాష్ట్రాభివ్యతి । కాశ  
 శాంతింతతః కృత్వా గృహంగంతుముపక్రమేత్ । నువా  
 పిదీం బ్రాహ్మణాంశ్చ వస్త్రింకరణాదిభిః । సంపూజ్య

గోజయేదభ్యక్త్యా అశిష్యః పరిగృహ్యచ । సుముహూర్తే  
 సునక్షత్రే అలంకృత్యతపోగృహం । బ్రాహ్మణైర్బంధు-  
 చ్ఛిస్సార్థరంసంవి (శ్లోక్ గృహమాత్మనః) శంతిమహత్మనః  
 స్య స్థివాచంశాంతిసూక్తం ద్విజవరైశ్చకారయేత్ ॥  
 తేభ్యోవైదక్షిణాండద్యా ద్విత్త శాట్యపివర్జితః । (స్వ-  
 వాచోద్వితేభ్యశ్చైశాంతి సూక్తం) మార్గః । దక్షిణం  
 చక్షిరణ్యది దద్యాదాజ్యవివర్జితాత్ ॥ బ్రాహ్మణాః

భోజయేత్ శబ్దస్తోత్రం (మాం) పాద్యేయేన్ద్రో  
 గచ్ఛేత్ మహాదేవి స్వప్నం మంగళంకురు । ఏవం  
 ప్రతివిధానైః మారికాశాంతిరుత్తమా । జయతేనాథ  
 సందేహా సత్యంసత్యం మయోజితం (సమీచితం) ।  
 ఇత్యేతత్కథితం దేవ్యాదేవేభ్యశ్చాస్వత్సంభవం ॥ మా  
 హత్యం జగతేయమపిమంగళ మాప్నుయాత్ ।  
 లీలతం ప్రసక్తంయస్యగృహేతివత్ప్రసక్తదా । తస్యమాతి



భయంనాస్తి సత్యం సత్యం మయోదితం ! పు సకం  
 పూజ్యయేద్యస్తుశ్రద్ధయా వరయాముదా సోపిమంగళ  
 మాప్నోతి ఇహముద్రపరాంగతిం । సర్వంవ్యక్తా సాధ  
 యోచ్ఛయశ్చే నావిధన్తైరపి । శ్రోతవ్యంపరయాభవ్య  
 సర్వకామార్థసిద్ధయే ॥ ఇతి (త్రీ వాయుపురా  
 శ్శ్లోధృగవతీపురా మహా మారికా స్తోత్రము)

సంపూర్ణము.

శ్రీ శివాయ నమః ॥

శ్రీమంతంబగు మనభారతవర్షంబిపుడెంత బాడ్డ  
దాడిద్రాది కారణములచే దురవస్థంబైందియున్నను పూ  
ర్వమింతంతయని వర్ణించుటకు దరముకాని సుఖములతో  
దులతగాచుండెను. కాని మహాభారతయుద్ధానంతరము  
కొన్ని దురవస్థలు సంభవించి యుండెనని పురాణతిహాస  
ములవలన స్పష్టమగుచున్నది. అధునిక మహాభారతఖండ

మహాయుద్ధము మనకును తెచ్చి పెట్టిన యిక్కట్లులు మనచే నివృడనుభవించుటకు చున్నట్లే ఆకాలమందును మనపూర్వులుగూడ నిట్టివనుభవించిరి. ఆకాలపుమహన్నులు పురాణములలోనిట్టి సందర్భములను వర్ణించిమనకు నీతిబోధ చేయున్నారు. ఈ మారీ వృత్తాంతముగిదియే.

మొదటి ధ్యానశ్లోకము సనాతన సదాచారానుచారముగు పంచాయతనాత్మక పరమేశ్వరధ్యాన మంగ:

ము “అదౌపూజ్యో గణాధిపః” అను లోకోక్తి ననుసరించి గజానను మొట్టమొదటండలంచి యంతటఁదక్కిన చతురానన స్మరణచేసి యీశ్వరాశ్మకమని ధ్యానింపఁబడినది.

దేవతలొకప్పుడు జగదంబువిట్లగిరిగఱు, “దేవీ! నీకు పనుస్కారములు, నీవెట్లు మృత్యురూపిణివగుదునో, నిన్నుల్లెవరు స్మరించిరో నీవోటనే యీ విషయమును విజ్ఞ-

గోరుచున్నా”మనిరి.

దానికిదేవి యిట్లు ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను. “పూర్వము విరించినన్ను సృజించి దాపునకుఁబిలచి యిటు చెప్పి దేయుమన్నాఁడు. కలిలో జనులు రాజులును విశేషించి మరాఠాదులుగ నుందురు. కావున నీవచ్చటికిఁబోయి మృత్యురూపిణివికమ్మగ; రాజులు పరద్రవ్యాపహర్తలును బరహీదానిరతులునై దేవాలయ ద్రవ్యమును బాగోస్త

గాఢసమును సప్తహరించువార్తై యుండును. ఆదోషము  
 నకుఁ బ్రీతిఫలముగా నీప్రపాయ జనులను సంహరింపు  
 ము" ఇట్లు బ్రహ్మచెప్పినవివాదము లేను భూమికివచ్చి  
 గ్రామగామమును జట్ట బెట్టుచు జనక్షయమును జేయు  
 నును; తుదకుఁ దిరిగి బ్రహ్మలోకమును జేరుదును. పుణ్యా  
 త్మక్షేత్రసంగతి తెలింగి శాస్త్రములనుసమ్మత తత్వవిచారి  
 మును జేయుచుండవలయు. నారాకకు గురుతు మూష

కములు ఎటుకలు క్రిందబడిచచ్చటము; వెంటనే, అశ్శం  
 టినివదిలి, వనమును బ్రవేశించి, ఈక్రిందఁ జెప్పవలయు  
 శాంతినిఁ జేయవలయును; ఈసంత్రమునుజుపించి, ఈస్థాన  
 లోమును బంపవలయును వనములో నెకత్రలోకములో  
 వీరాసమువేసికొని గూర్చుండి చేతులుపైకెత్తి యుద్ధో  
 ముఖుడై యీమామంత్రమును గొన్నివేలుజపియింప వల  
 యును. దేవీపత్రిమును విడనోపచారములతో యథా  
 పక్తిపూజించి, చుడ్రాసముధులను శీతలముచి పు

హైలారోను హోమను పోలికను చేయుచుం  
 డనలయును. హైలారోను చేసిన పదపట నిమాలామం  
 తమును బంపింపవలయును. ఇట్లు పంపించినమీఁద  
 స్వజనులతో భుజింపవలయు; అప్పుడు దేవీస్మరణచేయు  
 చుండువలయు. ఎప్పుడు (స్వగృహములపై) నివాసభూ  
 ములలో (నో) కాకులకూతలధికమగునో అక్కడ నప్పు  
 డు కాక శాంతినిజేసి యిల్లుచేరః బ్రయత్నింపవలయు.  
 మువాపిసికిని బ్రాహ్మణులకును పోజనమారగింపఁజేసి



వస్త్రాదులతో వారిని దృష్టిపరచి వారియాశీర్వాచనముల బొందవలయును. మంచి నక్షత్రాది పంచాంగ శుద్ధిగల ముహూర్తమున స్వగృహమునకు సున్నములు కొట్టి ఎఱ్ఱమంటితోనలికి ముగ్గులు పెట్టి తోరణాదులతో నలంకరించి బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులశాంతి సూక్తములనువినుచు గృహముచేరవలయు. అంతట పుణ్యాహవాచకము చేసి, విప్రులకు దక్షిణాలను దీనాసితనమును వదిలిపెట్టి యథాశక్తియూవలయు. అంతట బ్రాహ్మణసంతర్పణచేసి

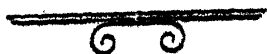
బేది పూజ చేసి ముద్రాస్థానమునకు వచ్చెను. ఇట్లు దేవియే  
 బ్రహ్మదేవి; గరుడ శక్తి లేనివారు కేవలముగా బ్రహ్మచరిత్ర  
 ముద్రాస్థానమునకు మంగళముల జూపుదురు. లిఖించినను  
 లాభము నిండు శక్తి నుంచుకొన్నను గొంత ఫలము  
 కలుగును. బ్రహ్మచరిత్ర గొంత ఫలము దొరకును.

అంశం ౧౩.





పయ్యకములగు గ్రంథములు.



వానాచంద్రిక.	0—1—0
నాథన ధర్మచోదన.	0—2—0
సంగ్రహము.	0—3—0

ఇతర గ్రంథములు. ౧-

నారాధన (వేదాంతము)	0—1—6
వికా స్మృతిము.	0—0—9
గమ:—	

ప్రపాళు శేషసామిదేవమ్మ,

అగ్రహారము, గుంటూరు.

(ప్రియవత్సవ.)



# శ్రీరకుపయ్యకములగు గ్రంథములు

బాల్య వివాహచంద్రిక.	0—1—0
సీ. సవారస ధర్మబోధి.	0—2—0
సత్యధర్మ సంక్రమము.	0—3—0

## ఇతర గ్రంథములు.

అద్వైతకారావళి (వేదాంతము)	0—1—6
మహామారికా స్తోత్రము.	0—0—9
వలయువాడు:—	

రాయప్రోలు శేషసామి దేవమ్మ,  
అగ్రహారము, గుంటూరు  
(అని వ్రాయవలెను.)



10805



